

בית מדרש 'זכרון משה' ע"ש משה ומתילדה הלר ז"ל

בית מדרש ללימוד סדר קדשים במעלה הזיתים

אידונו ותואכינו היקריט

ענה טובה ומתוקה

ענת התעלות בעבודת ה'.

רצינו לשתף אתכם במחשבות העולות מתוך עיסקינו בעבודת המקדש :
הצווי בתורה "בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
קודש", לרוב אינו יכול להתקיים כפשוטו כאשר מקדשים את החודש ע"פ הראיה,
כיוון שמתחילת היום יש ספק אם יגיעו עדים על המולד היום או רק מחר, ובמקומות
הרחוקים מבית הדין מראש ברור שיצטרכו לעשות שני ימים כיוון שרק אחריהם
יתברר איזהו היום 'האחד לחודש'. - "אחת דיבר אלוקים שתים זו שמעתי" [תהילים
ס"ב] הצווי לעשות יום אחד מופיע ב'יומא אריכתא' הכפול, ומבטא בכך שיכולת
הקליטה שלנו את דבר ה' ואת מלכותו בשני שלבים.

נכונים הדברים כלפי חיוב השבתון ותקיעת שופר בכל מקום. אך בבית המקדש הצווי
להקריב מוסף של ראש השנה ושל ראש חודש אינו יכול להיות כפול, ממתינים לעדים
ומכרעים איזה יום הוא ראש השנה!
"מרום מראשון מקום מקדשנו", בית המקדש הוא ההמשך של הר סיני [כדברי
הרמב"ן שמות כ"ה א'], ודאות התורה לפני התקבלותה אצלינו, שם אין ספקות שם
ישנה הכרעה ברורה מקורית.

בכל מקום ובזמן הגלות כל עוד בית המקדש חסר לנו, יום המלכת הקב"ה, והדין
העליון, אינו יכול להיות מרוכז ביום אחד, הדין מתחלק למדרגות שונות שאנו
מעכלים אותם בשני שלבים, ועל כן עבודתינו בעובדת המלכת ה' ותשובה מאהבה,
עשיית יום טוב ותקיעת שופר מתארכת ליומא אריכתא.

אך במדרגת בית המקדש, ומתוך כך בכל ירושלים, ניתן להכיל את הקדושה והתביעה
העצומה של יום הדין העליון בריכוז ובאחדות.

*אנו תפילה עם ישראל כולו יתרום ויביא למדרגה עליונה זו של אלו
שכינה, כראמותה. ונלכה להקריב "פר בן בקר אֶחָד אֵיל אֶחָד וְאֵו" בייחוד
לבינו ביום אחד.*